KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 30.806/3

AVIS 30.806/3

VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

DE LA SECTION DE LEGISLATION DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 17 oktober 2000 door de Minister van Volksgezondheid en de Minister van Sociale zaken verzocht hun, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot wijziging van het ministerieel besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de programmatiecriteria voor rust- en verzorgingstehuizen en voor centra voor dagverzorging", heeft op 19 oktober 2000 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique et le Ministre des Affaires sociales, le 17 octobre 2000, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté ministériel "modifiant l'arrêté ministériel du 2 décembre 1982 fixant les critères de programmation des maisons de repos et de soins et des centres de soins de jour", a donné le 19 octobre 2000 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd

> "door de omstandigheid dat krachtens het koninklijk besluit van 9 januari 2000, de normen voor de centra voor de dagverzorging, vastgelegd bij koninklijk besluit van 24 juni 1999, op 1 januari 2000 in werking traden; dat sinds 25 mei 1999 door een aanhangsel bij het protocolakkoord van 9 juni 1997, de mogelijkheid geboden wordt om plaatsen van centra voor dagverzorging op te richten via reconversie van rustoordbedden; dat door het ministerieel besluit van 5 juli 1999 in een programmatie voor de centra voor dagverzorging werd voorzien; dat de instellingen evenals de overheden bevoegd voor de erkenning, onverwijld in kennis moeten worden gebracht van de bij onderhavig ministerieel besluit aangebrachte wijziging op het vlak van de programmatie voor centra voor dagverzorging".

*

* *

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

Het voornoemde artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de mededeling van het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen slechts gevraagd kan worden "in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met

bijzondere redenen worden omkleed". Bovendien moet "de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, overgenomen (worden) in de aanhef van de verordening".

Het laatstgenoemde vereiste is door de wetgever opgelegd om mogelijke misbruiken van de spoedprocedure te voorkomen en om terzake een controle door de afdeling administratie van de Raad van State mogelijk te maken (1).

In de uitoefening van haar preventieve controle op de wettigheid van de haar voorgelegde ontwerpen van verordening, dient ook de afdeling wetgeving toe te zien op de naleving van het voorschrift van het voornoemde artikel 84, eerste lid, 2°. Als die afdeling zou vaststellen dat het beroep op de spoedprocedure in de adviesaanvraag niet of niet regelmatig gemotiveerd is, zou zij een gebrek vaststellen dat de adviesaanvragende overheid onmogelijk nog kan verhelpen, gelet op de verplichting om in de aanhef van de ontworpen verordening over te nemen wat daaromtrent in de adviesaanvraag voorkomt. Een dergelijke vaststelling maakt een verder onderzoek van het ontwerp dan ook volstrekt overbodig.

Hieruit volgt dat de behoorlijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling een voorwaarde is voor de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag.

---

(1) Memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 4 augustus 1996, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-1, pp. 14-15; verslag namens de Senaatscommissie, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-6, p. 24.

Te dezen wordt, na een overzicht van een aantal maatregelen die in 1999 en 2000 zijn genomen, enkel verwezen naar de bedoeling om de bij het ontworpen besluit in te voeren wijziging onverwijld ter kennis te brengen van de betrokken instellingen en overheden.

Die motivering maakt niet duidelijk waarom het ontworpen besluit binnen een korte tijd genomen moet worden. Aldus komt de motivering in werkelijkheid neer op een loutere affirmatie dat het geval spoedeisend is. Een dergelijke motivering is een tautologie, en is gelijk te stellen met een afwezigheid van motivering.

De adviesaanvraag is derhalve onontvankelijk.

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée :

> "door de omstandigheid dat krachtens het koninklijk besluit van 9 januari 2000, de normen voor de centra voor de dagverzorging, vastgelegd bij koninklijk besluit van 24 juni 1999, op 1 januari 2000 in werking traden; dat sinds 25 mei 1999 door een aanhangsel bij het protocolakkoord van 9 juni 1997, de mogelijkheid geboden wordt om plaatsen van centra voor dagverzorging op te richten via reconversie van rustoordbedden; dat door het ministerieel besluit van 5 juli 1999 in een programmatie voor de centra voor dagverzorging werd voorzien; dat de instellingen evenals de overheden bevoegd voor de erkenning, onverwijld in kennis moeten worden gebracht van de bij onderhavig ministerieel besluit aangebrachte wijziging op het vlak van de programmatie voor centra voor dagverzorging".

*
* *

RECEVABILITE DE LA DEMANDE D'AVIS

L'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat précité dispose que la communication de l'avis de la section de législation ne peut être demandée dans un délai ne dépassant pas trois jours qu'"en cas d'urgence spécialement motivée dans la demande". Il dispose en outre que "la motivation figurant dans la demande (doit être) reproduite dans le préambule de l'acte réglementaire".

Cette dernière exigence a été imposée par le législateur afin de prévenir d'éventuels recours abusifs à la procédure d'urgence et de permettre en l'espèce un contrôle par la section d'administration du Conseil d'Etat (1).

Dans l'exercice de son contrôle préventif de la légalité des projets de règlement qui lui sont soumis, il appartient également à la section de législation de veiller au respect de la règle énoncée à l'article 84, alinéa 1er, 2°, précité. Si cette section devait constater que le recours à la procédure d'urgence n'est pas motivé dans la demande d'avis ou ne l'est pas de manière régulière, elle constaterait un vice auquel l'autorité requérante ne peut plus remédier, compte tenu de l'obligation de reproduire dans le préambule du règlement en projet la motivation figurant dans la demande d'avis. Pareille constatation rend dès lors parfaitement inutile un examen plus poussé du projet.

Il s'ensuit que la motivation correcte de l'urgence constitue une condition de recevabilité de la demande d'avis.

En l'espèce, il est seulement fait référence, à la suite d'une énumération de mesures prises en 1999 et en 2000, à l'intention d'informer sans tarder les

---

(1) Exposé des motifs accompagnant le projet qui a abouti à la loi du 4 août 1996, Doc. parl., Sénat, 1995-96, n° 321-1, pp. 14-15; rapport fait au nom de la Commission du Sénat, Doc. parl., Sénat, 1995-96, n° 321-6, p. 24.

établissements et les autorités concernés de la modification apportée par l'arrêté en projet.

Cette motivation ne précise pas pourquoi l'arrêté en projet doit être pris à bref délai. Elle consiste donc à affirmer purement et simplement que l'affaire est urgente. Pareille motivation constitue une tautologie et doit être assimilée à une absence de motivation.

La demande d'avis est, dès lors, irrecevable.

De kamer was samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER, voorzitter,
Messieurs président,

D. ALBRECHT, staatsraden,
P. LEMMENS, conseillers d'Etat,

Mevrouw F. LIEVENS, griffier,
Madame greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. W. DEROOVER.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. B. WEEKERS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

F. LIEVENS

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. DEROOVER.

Le rapport a été présenté par M. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. B. WEEKERS, référendaire adjoint.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

W. DEROOVER